

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **S. M.**, zastoupeného JUDr. Jaroslavem Dobrem, advokátem, se sídlem Čelakovského sady 8, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 1. 2011, č. j. 2 Cad 42/2008 - 133,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobce, advokátovi JUDr. Jaroslavu Dobrovi, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v částce 800 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2008, č. j. 2008/28613 - 212, jímž bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 20. 3. 2008, č. j. KUOK 26237/2008, kterým nebyla povolena obnova řízení ve věci dávky státní sociální podpory – příspěvek na bydlení.

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 12. 1. 2011, č. j. 2 Cad 42/2008 - 133, žalobu napadající rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2008, č. j. 2008/28613 - 212, zamítl.

V odůvodnění rozhodnutí ve vztahu k zamítnutí žaloby soud uvedl, že žalobce podal nekonkrétní návrh na povolení obnovy řízení ve věci pravomocného rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, který přes výzvu k doplnění návrhu podle § 100 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a poučení o následcích nedoplnil náležitým způsobem, tj. neuvedl důvody obnovy řízení. K povolení obnovy řízení nebyly zjištěny ani prokázány zákonné důvody. Vzhledem k tomu, že žalobce na výzvu reagoval podáním, kterým nedostatky svého návrhu na obnovu řízení neodstranil, nedoložil svá tvrzení a ani nedoložil, že by došlo k některému z porušení nebo k některé ze skutečností uvedených v § 100 odst. 1 správního řádu, Krajský úřad Olomouckého kraje svým rozhodnutím ze dne 20. 3. 2008, č. j. KUOK 26237/2008, návrh na povolení obnovy řízení zamítl. Soud proto v tomto ohledu uzavřel, že neshledal nezákonnost napadeného rozhodnutí žalovaného, a proto žalobu směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2008, č. j. 2008/28613 - 212, jako nedůvodnou zamítl.

Včas podanou kasační stížností žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu podáním téměř nečitelného obsahu, v němž namítl, že rozsudek je zcela zmatečný a soud se neřídil právním názorem a závaznými pokyny Nejvyššího správního soudu. Stěžovatel výslovně uvedl, že kasační stížnost podává z důvodů podle § 103 odst. 1, písm. a), b), c) a d) s. ř. s. a § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. s tím, že jeho vyjádření pro soud je značeno červeně v doložených přílohách 1 až 16. Současně stěžovatel požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení „jeho“ advokáta JUDr. Víta Vohánky pro řízení o kasační stížnosti. V doplnění kasační stížnosti ze dne 8. 2. 2011 zástupce stěžovatele, který mu byl ustanoven pro řízení o žalobě usnesením městského soudu ze dne 16. 4. 2009, č. j. 2 Cad 42/2008 - 59, uvedl s odkazem na právní úpravu zákona č. 482/1991 Sb., o sociální potřebnosti, podle níž bylo rozhodováno, že se stěžovatel nachází ve stavu hmotné nouze a vzhledem ke svému zdravotnímu stavu si nemůže zvyšovat svůj příjem. Podle mínění stěžovatele mělo být v jeho případě postupováno specificky, aby byla co nejvíce chráněna jeho práva a svobody, která jsou zaručena ústavním pořádkem. Stěžovatel uzavírá, aniž by svá tvrzení specifikoval, že podle jeho názoru správní orgány i Městský soud v Praze porušují ústavní práva a práva daná Listinou základních práv a svobod, a to čl. 30 odst. 2 a 3, čl. 31, čl. 36 odst. 2, čl. 37 odst. 2 a 3 a čl. 38 odst. 2 tím, že bezdůvodně zamítají žádosti žalobce o dávky státní sociální péče a znemožňují mu i jeho procesní práva. Kasační stížnost podává z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1, písm. a), b) a d) s. ř. s. Stěžovatel vzhledem k uvedenému navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12. 1. 2011, č. j. 2 Cad 42/2008 - 133, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

O kasační stížnosti Nejvyšší správní soud usoudil následovně:

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní namítá důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Jejím rozsahem a důvody je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Nesprávné posouzení právní otázky spočívá v tom, že je na správně zjištěný skutkový stav aplikována nesprávná právní norma, popřípadě je aplikována správná právní norma, která je však nesprávně vyložena. Nejvyšší správní soud neshledává tuto námitku důvodnou. Žalobou napadené rozhodnutí se týkalo návrhu na povolení obnovy řízení v pravomocně ukončené věci. Jak správně uvedl již městský soud, protože v případě věci ukončené rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 20. 3. 2008, č. j. KUOK 26237/2008, stěžovatel svůj obecný a nekonkrétní návrh na povolení obnovy ve věci pravomocného rozhodnutí vzdor výzvě a poučení, náležitým způsobem nedoplnil, správní orgán nijak nepochybil, když návrh na povolení obnovy řízení zamítl. Podle Nejvyššího správního soudu městský soud správně posoudil právní otázku, neboť k povolení obnovy řízení nebyly zjištěny a prokázány zákonné důvody.

Stěžovatel dále uplatnil důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., podle něhož lze kasační stížnost podat z důvodu vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit. Ani tuto námitku neshledává Nejvyšší správní soud důvodnou. Jak již uvedl městský soud, vzhledem k tomu, že stěžovatel neposkytl řádnou součinnost k tomu, aby odůvodnil a konkretizoval důvody obnovy řízení ve věci pravomocného rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 20. 3. 2008, č. j. KUOK 26237/2008, správní orgány proto jeho návrhu nemohly vyhovět. Nejvyšší správní soud proto neshledal, obdobně jako to již neshledal městský soud, že by v řízení před žalovaným byla porušena stěžovatelova procesní práva a ustanovení o řízení před správními orgány.

Další stížnostní námitkou stěžovatel uplatnil důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., podle kterého lze podat kasační stížnost z důvodu nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li taková vada mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Nejvyšší správní soud neshledává tuto námitku důvodnou.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že v kasační stížnosti stěžovatel toliko namítá, že se Městský soud v Praze neřídil právním názorem a závaznými pokyny Nejvyššího správního soudu. Stěžovatel neuvádí, jakým konkrétním pokynem či právním názorem se městský soud měl řídit, a to za situace, kdy v projednávané věci Nejvyšší správní soud nerozhodoval a nerušil rozhodnutí městského soudu, jenž by byl při dalším rozhodování vázán závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu, a důvodem k podání kasační stížnosti by ve smyslu platné právní úpravy mohla být námitka, že se městský soud závazným právní názorem Nejvyššího správního soudu neřídil. Tato jediná konkrétně uplatněná námitka, jak výše uvedeno, nebyla shledána důvodnou.

Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že k věcným důvodům, které vedly Městský soud v Praze k zamítnutí žaloby, se stěžovatel nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že v postupu Městského soudu v Praze nebylo shledáno pochybení, a proto vzhledem k výše uvedenému byla kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítnuta jako nedůvodná.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. Stěžovatel, který nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení, a právo žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí na náhradu nákladů řízení je v posuzované věci ze zákona vyloučeno.

Stěžovateli byl usnesením Městského soudu v Praze č. j. 2 Cad 42/2008 - 59 ze dne 16. 4. 2009 pro řízení o žalobě ustanoven zástupcem advokát, který stěžovatele zastupuje i v řízení o kasační stížnosti; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Ustanovený zástupce k výzvě Nejvyššího správního soudu nevyčíslil náklady právního zastoupení stěžovatele, a proto bylo rozhodnuto o odměně advokáta podle obsahu spisu. Nejvyšší správní soud přiznal advokátu JUDr. Jaroslavu Dobrovi odměnu za zastupování v řízení o kasační stížnosti za jeden úkon právní služby v částce 500 Kč, a to za doplnění kasační stížnosti podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, a jeden režijní paušál za 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Ustanovenému zástupci se tedy přiznává odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v celkové výši 800 Kč. K vyplacením odměny nejvyšší správní soud stanovil přiměřenou lhůtu.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. září 2011

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda
senátu